

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΣ ΜΑΣ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΩΝΟΣ

(Γ. από το περίφημο βιβλίο του συνοδευσαντος τόν 'Θωνα κατά την κάθοδό του στην Ελλάδα Βαυαρού αξιωματικού Χριστοφόρου Νέζερ)

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

ΕΤΑ τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα διηγήθηκαμε σὸ προηγούμενο φύλλο, ἡ Βαυαρικὴ ἀντιβασιλεία ἀπέφασξε νὰ λάβῃ δρακόντεια μέτρα καὶ νὰ ἐπιβίβῃ διὰ τῆς βίας τὴ θέλησι τῆς στοῦς Μανιάτες.

Ἔστειλε λοιπὸν σὸ Γούβιο τέσσερα τάγματα Γερμανῶν ἐθελοντῶν πού μόλις τρεῖς ἡμέρες ἐκείνες ἔχουν φθάσει ἀπὸ τῆ Βαυαρία. Ὅταν ὁμοῦς οἱ ἐθελονταὶ ἀπεβίβασθησαν ἐκεῖ, ὁ Ἕλλην διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς ἀπέτρεψε τοὺς ἀρχηγούς τῶν νὰ προχωρήσουν σὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας. Γούς παρέστηρε ὁμοῦς τοὺς κινδύνους πού θὰ συναντοῦσαν στὸν ἄγριο αὐτὸ τόπο, τὸν γεμάτο βουνὰ ἀπό κρυμνα, ὅπου οἱ στρατιῶες δὲν θὰ εὕρισκαν τίποτε γιὰ νάσυν ἠορηθοῦν, ἐνῶ οἱ Μανιάτες θ' ἀποδεκάζταν τοὺς ἐθελοντάς μ' αἰφνιδιαστικὴς ἐπιθέσεις ἐναντίον τους.

Ἄλλα οἱ Βαυαροὶ ἀρχηγοὶ δὲν θελήσαν ν' ἀκούσουν τίς φρονίμες αὐτὲς ὑποδείξεις

τοῦ Ἑλληνος ἀξιωματικοῦ γιὰτὶ φοβήθηκαν μήπως θεωρηθοῦν δειλοὶ καὶ ἄνικτοι.

Καὶ ἀρχισαν τὴν προέλασί τους.

Τὰ τέσσαρα ἐθελοντικὰ τάγματα προχώρησαν σὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας μὲ χιλιάδες πού προφυλάξεις.

Τὴν πρώτη μέρα δὲν συνάντησαν κανένα ἀπολύτως ἔχθρο. Βρήκαν μόνο δυὸ ἐγκαταλειμμένους πύργους, τοὺς ὁμοῦς ἐπυρπόλησαν. Τὴ νύχτα ἐπίσης τὴν πέρασαν ἡσυχά χωρὶς καθέλου νὰ ἐνοχληθοῦν ἀπὸ τοὺς Μανιάτες.

Τὴν ἐπομένη, τὸ πρῶτὸ προχώρησαν καὶ πάλι μὲ τὴν βεβαιότητα σχεδὸν ὅτι δὲν θὰ συναντοῦσαν καὶ αὐτὴ τὴν ἡμέρα καμμιά ἀντίσταση.

Ἄλλα, ὅπως θὰ δῆτε παρακάτω, βγήκαν πολὺ γλασμένοι. Γιὰτὶ μόλις ἀρχισαν νὰ προχωροῦν σὲ μιὰ στενὴ ἀτραπὸ, δεξιὸ κι' ἀριστερὰ στὴν ὁποία ὑπῆρχαν ψηλοὶ κι' ἀποκρμηνοὶ βράχοι, ἀλεπαλλάλλες ὁμοβροντίες ἀκούστηκαν.

Ἀπὸ κάθε βράχο ξεπρόβαλαν καὶ οἱ κόννες τῶν Μανιάτικῶν τοφεικῶν χωρὶς ὄπισσο νὰ φαίνεται κανεὶς ἀπ' αὐτοῦς.

Οἱ βράχοι ἦσαν τόσο ἀπότομοι, ὥστε ἦταν ἀδύνατον στοῦς ἐθελοντάς ν' ἀναρριχηθοῦν σ' αὐτούς.

Ἦν' αὐτέ τις συνθήκες, οἱ Γερμανοὶ ἐθελονταὶ, ὄχι μόνο νὰ ἐπιτεθοῦν δὲν μποροῦσαν, ἀλλ' οὔτε καν ν' ἀμυνθοῦν!

Ἐτράπησαν λοιπὸν σὲ φυγήν.

Πραγματικὸς πανικός τοῦ ἔκυριεψε κι' ὁ καθένας προσπαθοῦσε νὰ σώσῃ τὸν ἑαυτὸ του!...

Ἐντωμεταῦ ὁμοῦς οἱ Μανιάτες ἐξακολοῦθοῦσαν τρεῖς ὁμοβροντίες τους κ' οἱ μισοὶ ἀπ' τοὺς Βαυαροὺς σκοτώθηκαν ἢ πληγώθηκαν.

Ἀν δὲ οἱ Μανιάτες τολμοῦσαν νὰ τοὺς καταδιώξουν δὲν θὰ ἐσώζετε κανεὶς ἀπ' αὐτούς. Ἄλλα, ὅπως ἤπαινε, οἱ Μανιάτες δὲν συνήλθον νὰ πολελοῦν ἐκ τοῦ συστάθην.

Ἔτσι ἀπέτυχε καὶ ἡ δεύτερη αὐτὴ ἐκστρατεία κατὰ τῶν Μανιατῶν, πρᾶγμα πού τοὺς ἔκα-

νε ἀκόμα πιὸ θρασεῖς. Τότε ἡ Ἀντιβασιλεία ἀπέφασξε ν' ἀποκλείσει τὴ Μινὴ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Μεσσηνίας γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς Μανιάτες στὶς ληστρικὲς ἐπιδρομὲς πού ἐνεργοῦσαν ἐκεῖ. Τὸ ἔργο αὐτὸ ἀνετέθη σὸ στρατηγὸ Σμάλτε, γενναῖο ἀξιωματικὸ τῆς σχολῆς τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. Τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Σμάλτε ἀπέτελειτο ἀπὸ ἔξι χιλιάδες ἄνδρας, μεταξὺ δὲ τῶν ἀξιωματικῶν τὸ σῶματός αὐτοῦ ἦ- μουν κ' ἐγώ.

Τὴν στρατιά τοῦ Σμάλτε τὴν ἀποτελοῦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐθελονταὶ, μερικὰ τάγματα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἕνα τμήμα ἐρίππου χωροφυλακῆς καὶ δυὸ πυροβολαρχίες, ἡ ὁποῖες μετεφέροντο ἐπὶ ἡμῶν.

Ἐπειδὴ οἱ Μανιάτες φιλονικοῦσαν μεταξὺ τους γιὰ ζητήματα ἀρχηγίας, ἡ πρώτη φροντίδα τοῦ στρατηγοῦ Σμάλτε, μόλις φτάσαμε στὰ σούρα Μίνης καὶ Μεσσηνίας, ἦταν νὰ προσεταιριστῇ τοὺς διασραιτημένους ἀπ' αὐτούς, ἔθελοντας ἔτσι νὰ τοὺς διατρέψῃ. Πράγματι δὲ κατώρθωσε ἀπὸ τὴν πρώτη κιόλας ἡμέρα νὰ πάσῃ μὲ τὸ μέρος του, τὸν ὀπλαρχηγὸ Κατοῦκο μαζὺ μὲ πεντακόσιους ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἐνώθησαν μὲ τὸ σῶμα μας.

Ἐνισχυμένοι μὲ τὴ δύναμι αὐτὴ, κατασκηνώσαμε τὴν πρώτη νύχτα σ' ἕνα ὄροπέδιο. Ἀνάψαμε φωτιά, γευματίσαμε πρόχειρα κ' ἔπειτα ἐξενιτλημένοι καθὼς ἤμασε ἀπὸ τὴν πορεία τῆς ἡμέρας, κοιμηθήκαμε.

Δὲν διατρέχαμε κανένα φόβο, αἰφνιδιαστικὴς ἐπιθέσεως, γιὰτὶ τὸ ὄροπέδιο πού βρισκόμαστε ἦταν κυριολεκτικῶς ἀπρόσβλητο ἀπὸ τίς τρεῖς πλευρὲς του. Στὴν τετάρτη, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ μπορούσε ν' ἀνέβῃ κανεὶς, ἔχουν τοποθετηθῇ πολυάρθμοι σκοποὶ κ' ἐπιπλέον ἕνα μεγάλο φαράγγι τὴ χωρίζε ἀπὸ τὸ ἀπέναντι βουνό.

Ἔτσι πέρασε ἡ πρώτη νύχτα, χωρὶς νὰ σημειώσῃ καμμιά ὑποτιμὴ κίνηση γὼρῶ ἀπ' τὸ στρατοπέδὸ μας.

Ἄλλα μόλις ἐξημέρωσε, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Μανιατῶν Κατοῦκος παρουσιάστηκε σὸ στρατηγὸ Σμάλτε καὶ τοῦ ἀνακοίνωσε ὅτι οἱ ἄθροισμοὶ τοῦ ἔχουν ἀτιληφθῇ ὑποτιμὲς κινήσεις σὸ ἀντικρινὸ βουνό κι' ὅτι κατὰ πάσαν πιθανότητα, ἐπρόκειτο περὶ Μανιατῶν ὁ ὁποῖοι ὀχυρονότουσαν σ' αὐτό.

Ἀμέσως ὁ Σμάλτες ἔστειλε μερικὸς ἀξιωματικὸς γιὰ νὰ ἐξακρβώσουν περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Μὲ τὸ σκάσιμο τοῦ ἡλίου οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοὶ πέρασαν τὸ φαράγγι κι' εἶδαν ὅτι πρᾶγματι οἱ Μανιάτες ἔχουν ταμπουρωθῇ πίσω ἀπὸ πρὸχειρα ὀχυρώματα πού τὰ ἔχουν φτειάξει μὲ μεγάλες πέτρες τὴ νύχτα. Μὰ πρὶν γυροῦσαν πίσω, οἱ Μανιάτες τοὺς εἶδαν κ' ἐρίεξαν ἐναντίον τους μερικὲς βόμβες, ἡ ὁποῖες ἔσκασαν κοντὰ τους, χωρὶς εὐτυχῶς νὰ χτυπήσουν κανένα ἀπ' αὐτούς.

Μὰ πρὶν νὰ συνέλθουν ἀπὸ τὴν πρώτη τους ἐκπλήξη, οἱ ἀξιωματικοὶ, δεύτερη ὁμοβροντία ἀπὸ σφαῖρες καὶ βόμβες ρίχτην ἐναντίον τους, ἀλλὰ καὶ πάλι χωρὶς ἀποτελέσματα.

Τότε οἱ Βαυαροὶ ἀξιωματικοὶ γύρισαν πίσω κι' ἀνέφεραν σὸ στρατηγὸ Σμάλτε τί ἔχει συμβῇ. Ἀμέσως ὁ Σμάλτες διέταξε νὰ στηθοῦν οἱ πυροβολαρχίες μας καὶ ν' ἀρχίσουν ζωηρότατο πῦρ κατὰ τῶν ὀχυρωμάτων τῶν Μανιατῶν.

Ἄλλα τ' ἀποτελέσματα ἦσαν ἀσημαντά, γιὰτὶ τὰ κανόνια μας ἦσαν πολὺ μικρὰς ὀκλής.

Ἀκολουθεῖ!

Ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία
(Εἰκὼν Βαυαροῦ ζωγράφου)